

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Труба Роман Михайлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням частини четвертої статті 5, статті 6, частин першої, другої статті 8, частини другої статті 19, статті 22, частини другої статті 38, частин першої, другої, шостої статті 43, частини першої статті 58, статті 64, пункту 31 частини першої статті 106, пункту 9² статті 116 Конституції України (є неконституційними), положення абзацу другого частини першої статті 11 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (далі – Закон № 794), відповідно до яких *„ Директор Державного бюро розслідувань звільняється з посади Президентом України за наявності підстав, визначених частинами четвертою та п'ятою статті 10 цього Закону“* та абзаців першого, другого підпункту 2 пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX (далі – Закон № 305), якими встановлено, що *„з дня набрання чинності цим Законом повноваження Директора Державного бюро розслідувань, першого заступника Директора Державного бюро розслідувань і заступника Директора Державного бюро розслідувань припиняються достроково. Президент України упродовж п'яти робочих днів з дня набрання чинності цим Законом призначає тимчасово виконуючого обов'язки Директора Державного бюро розслідувань, який має повноваження Директора Державного бюро розслідувань, передбачені Законом України „Про Державне бюро розслідувань“*.

Автор клопотання стверджує, що положення абзаців першого, другого підпункту 2 пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 305 не відповідають принципу правової визначеності, звужують зміст та обсяг конституційних прав скаржника на працю та на доступ до державної служби. Також, на його думку, положення абзацу другого частини першої статті 11 Закону № 794 та абзаців першого, другого підпункту 2 пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 305 суперечать засадничим положенням Конституції України, які визначають статус та повноваження Президента України та порушують принцип незворотності дії в часі нормативно-правових актів.